

ที่ นพ ๐๐๒๓.๖/ว ๒๓๕

ศาลากลางจังหวัดนครพนม
ถนนอภิบาลบัญชา นพ. ๕๘๐๐๐

๒๑ มกราคม ๒๕๖๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ประชาสัมพันธ์แนวทางการตรวจสอบอาการมีนเมา

เรียน นายอำเภอ ทุกอำเภอ นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครพนม และนายกเทศมนตรีเมืองนครพนม

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๒๑.๕/ว ๑๕๓

จำนวน ๑ ชุด

ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๖๙

ด้วยจังหวัดนครพนมได้รับแจ้งจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นว่า กรมควบคุมโรค แจ้งว่า มาตรา ๒๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘ บัญญัติห้ามผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้แก่บุคคลที่มีอาการมีนเมา โดยให้อธิบดีกรมควบคุมโรคกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบอาการมีนเมา เพื่อให้ผู้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใช้ตรวจสอบอาการมีนเมาของบุคคลเท่าที่จำเป็น และสมควร

จังหวัดนครพนมจึงขอให้อำเภอเจ้าองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ประชาสัมพันธ์แนวทางการตรวจสอบอาการมีนเมาให้ผู้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ดำเนินการตรวจสอบอาการมีนเมาตามแนวทางดังกล่าว สำหรับองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครพนม และเทศบาลเมืองนครพนม ขอให้พิจารณาดำเนินการเช่นเดียวกัน รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวรวิทย์ ทิมพินิตย์)

รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดนครพนม

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด
กลุ่มงานบริการสาธารณะท้องถิ่น
และประสานงานท้องถิ่นอำเภอ
โทร. ๐ ๔๒๕๑ ๕๖๓๓ ต่อ ๑๓

11221
2/1

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดนครพนม
ลงทะเบียนรับ 351 วันที่ 15 มี.ค. 2569 น.
ป.บพ. กง.บด. กง.สส. กง.กม. กง.กก. กง.บป

ที่ มท ๐๘๒๑.๕/ว ๑๔๓

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๓ มกราคม ๒๕๖๙

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ประชาสัมพันธ์แนวทางการตรวจสอบอาการมีนเมา
เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด
สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือกรมควบคุมโรค ที่ สธ ๐๔๑๗.๓/ว ๓๕๑๒
ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๖๘

ศาลากลางจังหวัดนครพนม
รับที่ 416
วันที่ ๑๕ มี.ค. ๒๕๖๙
เวลา
จำนวน ๑ ชุด

ด้วยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้รับแจ้งจากกรมควบคุมโรค ว่าด้วยมาตรา ๒๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘ บัญญัติห้ามผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้แก่บุคคลที่มีอาการมีนเมา โดยให้อธิบดีกรมควบคุมโรคกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบอาการมีนเมา เพื่อให้ผู้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใช้ตรวจสอบอาการมีนเมาของบุคคลเท่าที่จำเป็นและสมควร

ในการนี้ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ขอให้จังหวัดแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประชาสัมพันธ์แนวทางการตรวจสอบอาการมีนเมาให้ผู้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ดำเนินการตรวจสอบอาการมีนเมาตามแนวทางดังกล่าว ทั้งนี้ สามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โทรศัพท์หมายเลข ๐ ๒๕๕๐ ๓๐๓๒ และดาวน์โหลดสิ่งที่ส่งมาด้วยได้ที่เว็บไซต์ <https://shorturl.asia/zoOiy> หรือ QR Code ท้ายหนังสือฉบับนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายศิริพันธ์ ศรีกงพลี)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมท้องถิ่น
กลุ่มงานป้องกันโรค
โทร. ๐-๒๒๔๑-๙๐๐๐ ต่อ ๕๔๐๖
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ saraban@dla.go.th
ผู้ประสานงาน นางสาวสุจิตรา ดาวเรือง โทร. ๐๘ ๐๐๖๙ ๒๖๗๗

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
เลขรับ..... 69532
วันที่ 26 ธ.ค. 2568
เวลา.....

ที่ สธ ๐๔๑๗.๓/ว ๓๕๑๒

กรมควบคุมโรค
ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒๓ ธันวาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ประชาสัมพันธ์แนวทางการตรวจสอบอาการมีนเมา

เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สิ่งที่ส่งมาด้วย แนวทางการตรวจสอบอาการมีนเมา

จำนวน ๑ แผ่น

ด้วยมาตรา ๒๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘ บัญญัติห้ามผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้แก่บุคคลที่มีอาการมีนเมา โดยให้อธิบดีกรมควบคุมโรค กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบอาการมีนเมา เพื่อให้ผู้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใช้ตรวจสอบอาการมีนเมาของบุคคลเท่าที่จำเป็นและสมควร

กรมควบคุมโรค พิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การปฏิบัติตามกฎหมายในช่วงเทศกาลปีใหม่ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงได้กำหนดแนวทางการตรวจสอบอาการมีนเมาให้กับผู้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และขอความอนุเคราะห์ประชาสัมพันธ์แนวทางการตรวจสอบอาการมีนเมื่อดังกล่าว รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ต่อไปด้วย จะเป็นพระคุณ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุทัศน์ ไชตนะพันธ์)
รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิบดีกรมควบคุมโรค

ณ ๓๑/๑๒

สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

โทร. ๐ ๒๕๕๐ ๓๐๓๒

โทรสาร ๐ ๒๕๕๑ ๑๔๙๓

แนวทางการตรวจสอบอาการมีนเมา

ด้วยมาตรา ๒๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘ บัญญัติห้ามผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้แก่บุคคลที่มีอาการมีนเมา ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติตามกฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ กรมควบคุมโรค โดยคำแนะนำของราชวิทยาลัยจิตแพทย์แห่งประเทศไทย จึงออกแนวทางการตรวจสอบอาการมีนเมา ดังนี้

๑. บุคคลที่มีอาการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นบุคคลที่มีอาการมีนเมา

๑.๑ บุคคลที่บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เข้าไปในปริมาณที่ส่งผลให้เกิดการบกพร่องที่เห็นได้ชัดเจน ในการควบคุมการทรงตัวและการเคลื่อนไหวของร่างกาย (เช่น เดินเซ หรือยืนลำบาก เป็นต้น) หรือการแสดงออกทางพฤติกรรมหรือวาจา จนอาจเป็นเหตุให้เกิดอันตรายต่อตนเองหรือผู้อื่น หรือเป็นการรบกวนความสงบเรียบร้อย

๑.๒ บุคคลที่มีกลิ่นแอลกอฮอล์ออกจากร่างกาย และมีอาการร่วมอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

๑.๒.๑ อาการทางกายภาพที่สังเกตได้ชัดเจน ได้แก่

(ก) ตาแดงก่ำ หรือมีอาการตากระตุก

(ข) การควบคุมการเคลื่อนไหวบกพร่องอย่างชัดเจน เช่น เดินเซ เดินไม่ตรงทาง ยืนลำบาก ล้มเซ หรือมือสั่นอย่างเห็นได้ชัด

๑.๒.๒ อาการทางวาจาและพฤติกรรม

(ก) พูดไม่ชัดเจน พูดอ้อแอ้ พูดรวบคำ หรือพูดซ้ำซากวนไปมา

(ข) มีภาวะอารมณ์แปรปรวน หงุดหงิดง่าย แสดงอารมณ์ก้าวร้าว หรือลวนลามผู้อื่น

(ค) กล่าววาจาในลักษณะขมขู่หรือยั่วให้เกิดความไม่สงบ

๒. วิธีการตรวจสอบอาการมีนเมา สามารถดำเนินการตามวิธีการใดวิธีการหนึ่ง ดังต่อไปนี้

๒.๑ การแตะจมูกตัวเอง ให้บุคคลที่สงสัยว่ามีอาการมีนเมาหลับตา ยื่นแขนไปข้างหน้าแล้วขี้นิ้วออกไป จากนั้นให้งอข้อศอกและนำนิ้วมาแตะที่ปลายจมูกโดยไม่ลืมตา หากบุคคลนั้นไม่สามารถนำนิ้วแตะที่ปลายจมูกได้โดยพลาดเป้าเกินกว่าหนึ่งเซนติเมตร หรือมีอาการมือสั่นอย่างเห็นชัดขณะพยายามแตะจมูก ให้ถือว่าเป็นอาการมีนเมา

๒.๒ การเดินต่อเท้า ให้บุคคลที่สงสัยว่ามีอาการมีนเมาเดินสลับเท้าโดยให้ส้นเท้าชิดปลายเท้าเป็นเส้นตรงไปข้างหน้าสิบก้าวแล้วหันตัวด้วยเท้าหนึ่งข้าง จากนั้นเดินสลับเท้าแบบส้นเท้าชิดปลายอีกสิบก้าว หากมีการแสดงความผิดปกติดังต่อไปนี้ร่วมกันตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปในระหว่างดำเนินการ ให้ถือว่าเป็นอาการมีนเมา

๒.๒.๑ ไม่สามารถเดินต่อเท้าโดยให้ส้นเท้าชิดปลายเท้าได้อย่างต่อเนื่อง

๒.๒.๒ ก้าวออกนอกเส้น หรือเดินเซชัดเจน

๒.๒.๓ ใช้แขนช่วยพยุงตัวเพื่อทรงตัว (กางแขนออก)

๒.๒.๔ หยุดเดินก่อนครบสิบก้าว

๒.๒.๕ ไม่สามารถหันตัวได้อย่างถูกวิธี

๒.๓ การยืนขาเดียวและนับเลข ให้บุคคลที่สงสัยว่ามีอาการมีนเมายืนตัวตรง ยกขาข้างหนึ่งขึ้นจากพื้นประมาณสิบห้าเซนติเมตรและเริ่มนับเลขตั้งแต่หนึ่งพันเป็นต้นไป (๑๐๐๑, ๑๐๐๒, ...) จนกว่าจะครบสามสิบวินาที จนกว่าจะครบสามสิบวินาที หากตัวเซ วางเท้าลง เขย่งหรือใช้แขนทรงตัว ให้ถือว่าเป็นบุคคลดังกล่าวมีอาการมีนเมา หากมีการแสดงความผิดปกติดังต่อไปนี้ร่วมกันตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปในระหว่างดำเนินการ ให้ถือว่าเป็นอาการมีนเมา

๒.๓.๑ วางเท้าลงกับพื้นก่อนครบสามสิบวินาที

๒.๓.๒ ใช้แขนช่วยพยุงตัวเพื่อทรงตัว (กางแขนออก)

๒.๓.๓ ตัวเซหรือโยกตัวอย่างชัดเจนขณะยืน

๒.๓.๔ เขย่งเท้าด้วยข้างที่อยู่กับพื้น

<https://shorturl-ddc.moph.go.th/ZpaML>

วิธีเฝ้าตรวจสอบและประเมินอาการมีนเมา

จัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กรมควบคุมโรค